

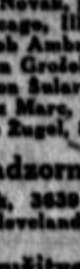
Podporna Jednota

Inkorp. 17. junija 1907
v državi Illinois.

\$1,250,000.00

Slovenska Narodna

Ustanovljena 8. aprila 1904.

Podporna Jednota

Inkorp. 17. junija 1907
v državi Illinois.

GLAVNI STAN: 2657-39 SO. LAWDALE AVE., CHICAGO, ILLINOIS.

Izvrševalni odbor:
UPRAVNI ODESEK:
Predsednik Vincent Calinar, podpredsednik Andrew Vidich, R. F. D. V. Box 51, Johnston, Pa., gl. tajnik Matthew Turk, tajnik bolniškega oddelka Blas Novak, gl. blagajnik John Vogrich, urednik glasila Jože Zavertnik, upravitelj glasila Filip Gadin.

POROTNI ODESEK:
John Underwood, predsednik, 407 W. Hay St., Springfield, Ill., Martin Zelenikar, Box 276, Harborton, Ohio, Fred A. Vidar, Box 672, Ely, Minn., John Topfeli, Box 92, Hendersonville, Pa., John Gorick, 414 W. Hay St., Springfield, Ill.

BOLNIŠKI ODESEK:
OSREDNJE OKROŽJE: Blas Novak, predsednik, 2657-39 So. Lawdale Ave., Chicago, Ill.
VZHODNO OKROŽJE: Jacob Ambrosi, Box 286, Moon, Ru., Pa.
ZAPADNO OKROŽJE: Anton Sular, Box 104, Gross, Kans., za Jugoslov. Max Mare, Box 166, Buhl, Miss., za Jugoslov. Mike Zugel, 6453 S. Winchester St., Murray, Utah.

Nadzorni odbor:
Frank Zalta, predsednik, 3639 W. 26th St., Chicago, Ill., Frank Somrak, 5800 Prosser Ave., Cleveland, O., William Sitter, 6404 St. Clair St., Cleveland, Ohio.

Združitveni odbor:
Predsednik: Frank Aleš, 2124 So. Crawford Ave., Chicago, Ill.
Jože Ovan, 3639 W. 26th St., Chicago, Ill.
Jos. Šteb, 6404 Orton Ct., Cleveland, Ohio.

VRHOVNI ZDRAVNIK: Dr. F. J. Kora, 6233 St. Clair Ave., Cleveland, O.
POZOR!—Korrespondenca z gl. odborniki, ki delajo v glavnem uradu, se vrši takole:

VSE PISMA, ki se nanašajo na posle gl. predsednika so naslovljeni Predsedniku S. N. P. J., 2657-39 So. Lawdale Ave., Chicago, Ill.

VSE ZADEVE BOLNIŠKE PODPORE SE NASLOVJE: Bolniške tajništvo S. N. P. J., 2657-39 So. Lawdale Ave., Chicago, Ill.

DENARNE POSILJATVE IN STVARI, ki so tičejo gl. izvrševalnega odbora in jednote vobla so naslovlje: Tajništvu S. N. P. J., 2657-39 So. Lawdale Ave., Chicago, Ill.

VSE ZADEVE V VEŽI Z BLAGAJNISKIMI POSLI so posiljuje na naslov: Blagajništvo S. N. P. J., 2657-39 So. Lawdale Ave., Chicago, Ill.

Vse pritožbe glede poslovanja v gl. izvrševalnem odboru so naj posiljuje Frank Zalta, predsedniku nadzornega odbora, tigar naslov je zgoraj.

Vsi pripori na gl. porotni odesk so naj posiljuje na naslov: John Underwood, 407 W. Hay St., Springfield, Ill.

Vsi dopisi in drugi spisi, nanašajo, oglaš., naročila in spleh vse kar je v zvezi s glasilom jednote, naj so posilja na naslov: "Prosveta", 2657-39 So. Lawdale Ave., Chicago, Ill.

Kdo obiskuje zdravilišča v novi Rusiji? — Vseruski obrtni svet je sklenil s ljudskim komisariatom pogodbo, po kateri bo 70 krajev države spremenjenih v javna zdravilišča za delavstvo. Nova zdravilišča, ki bodo opremljena z vso moderno opremo, bodo služila onemoglim delavcem in njih družinam, v prvi vrsti pa delavcem in služabencem pri državnem delu.

Knorel je.
Salomon je ališal, da je njegov prijatelj Isak knorel. Takoj odhiti k njemu na dom, da se prepriča, če je voot rasnišna. Potrkna, vrata mu odpre Isakova strežnica in tedaj se vname med njima sledeč pogovor:
"Kje je Isak?"
— V kopeli.
"Torej je v resnici knorel."

Nešen moč.
Sinčkinja najde v postelji gospoda steniceo in jo pokaže gospodu. Ta ji reče nato: "Moja žena tako zelo ljubi živati, daje jo v njeno posteljo."

NA PRODAJ SO
Iz opeke šezidane, petsoodne, podstrežkem narejene hiše. Pešifurnace in gorka voda gorkot. Cena \$4500 do \$6500. Takoj plaša po \$1500, ostale na obrok.

ODPRTO OB VEČERIH.
Henry Schriek & Company,
3722 W. Chicago Av., Chicago, Ill.

ZA KUHANJE PIVA DOMA
Imamo v zalogi slad, hmelj, sladki in vse druge potrebšine. Poskusite se prepričati, da je doma pri kuhanju vedno le najboljši in najcenejši. Dobiti je tudi shirko soda steklenice in raznih loncev, itd.
Mi vam dostavimo naročilo po plači, točno v vse kraje.
Grocerijam, sladčitarjem in v vsi daljane teleznine damo primeren pusti pri vsiljih naročilih. Pišite informacije na:
FRANK OGLAR,
6401 Superior Avenue, Cleveland, Ohio.

NA KRVAVIH POLJANAH

je ime knjige, katero je epical Ivan Matičič in v kateri nam živo predstavlja grozote svetovne vojne iz Galicije, s Doberdofke planote, s tirolskega gorovja, od Spencanov, Sv. Gabrijela pa do Pijave, in natančen popis dogodkajev slovenskega planinskega polka od prvega do zadnjega dne. Knjiga vsebuje tudi razne znamenite slike in življenja vojakov in civilistov za časa svetovne vojne. V resnici je to nekaj, kar je izredno zanimivo in bi morala imeti vsa ka hiša. Zato ne odlašajte temveč naročite knjigo takoj. Stane samo \$1.50, a vredna je v resnici veliko več. Dobi se pri bratu pisatelja na naslovu:

FRANK MATIČIČ,
323 Eugen Street Chicago, Ill.

VARČLJIVI NAROD

**VLAGA REDOVITO
INVESTIRA RAZUMNO V**

KASPAR STATE BANK

NAJVEČJI JUGOSLOVENSKI BANKI V ZJEDINJENIH DRŽAVAH.

1900 Blue Island Ave., vogal 19. ulice
CHICAGO ILLINOIS

KAPITAL IN PREOSTANEK
\$1,250,000.00

Prodajamo parobrodne listke za vse parobrodne družbe v Jugoslaviji in obratno. Izdajemo listke (affidavits) za priplnike, ter pošiljamo denar v stare monetine najceneje in najhitreje.

Pod nadzorstvom vladnim, državnim in Chicago Clearing House Ass'n.

Pod nadzorstvom vladnim, državnim in Chicago Clearing House Ass'n.

Pod nadzorstvom vladnim, državnim in Chicago Clearing House Ass'n.

Pod nadzorstvom vladnim, državnim in Chicago Clearing House Ass'n.

Pod nadzorstvom vladnim, državnim in Chicago Clearing House Ass'n.

J. Kozak:

Rdeče lise.

(Dalje.)

Nad vazio je belkasti dim svedral modrino.

Sredi te prostrane zemlje je drgetalo mlado telo in ne očitajoče, ampak proseče je plula beseda oče, oče! kot zbegana tica nad njo. In našla je svoje gnezdo. Gori v svetlem bukovju ob zevajočem štoru, iz katerega je dihala opojna vraga, se je naslonil Andrej na sekuro. Prestel je krog sebe, kar je hotelo več zamahniti. Kakor bi prišel nekdo v vas in bi se mu ovil krog vratu; saj se ni mogel motiti. Nekdo kliče na pomoč njega, ki je vse svoje življenje pomagal, kjer je mogel, ki je počasi za kruhek prodajal poslednjo kapljo krvi in je samo še čakal, da pride ura, ko si iztrže srce in ga nese naprodaj za Lukca. Ime je rodilo misel in struna se je odjeknila struni. Topot ga prosi njegov mali a Andrej je čutil tako slabost, da je vzdihnil, zasenčil s dlano oči in ga ikal doli v dolini, ker bogve kje in kako sam sebi pripuščen tava okoli brez pogleda, polnega ljubezni in bele besede. Da ga potolaži za tisto neznanu gorjo, ki ga bo nosil za vse življenje dni, rojen in pasje bajte, je prešel, kolikokrat bo vozil, a zaslužil in shranil za konja, ličnega lesnega konja, o katerem se je celo v sanjah pogovarjal. Skoro mesec dni bodo nanesele vožnje, a konjiček bo Lukček. Zopet se je vzdignila roka, zapela je sekira, a misel je morala nazaj v dolino ter se razodela trpeči dušici. Posušila je solze, s koprno pozabljenja je tustila bolest.

Kose pod topoli so pokosile svetlobo, krvavo solnce je viselo nad dobravami in vrane so prhutale v svoje domove. Lukček se je spazil domov, kjer sta stala na dvorišču oče in gosposod.

"Tako ti povem Andrej, če enkrat naj mi pride tvoj prokleti capin pred oči, ga pobijem kot steklega psa. Nikjer drugje ni moj nalezek kot tu pri tebi v tej svinjarji. Še jutri zahtevam, da občina zapre to gnojnico, kjer bi se svinje poerkale. In vsako uro tam krog hiše, žvižga, žvižga..."

Jaz ga že preživim, če ga doblim. Glej, da mu poveš. Si slišal?"

"Še besede ne da. Taka brezvestnost v teh časih, živi-gnile, pa se ne zmeni in ne vzame ženske, da bi mu ocedila."

Serboriti koraki so se zgubili za vogalom. Nato je pokukal boječ Lukček iz dvorane, oči pa so se same od sebe skrile, tako žalosten pogled ga je srečal.

"Očka, kaj je Mirku?"

"Zbolel je!"

"Sosedova mu je večeraj dala jabolko."

"Taj-o, sosedova pravi!"

"Kaj bo umri kakor Jakec?"

"Ne bo. Je šel po zdravila v mesto!"

"Kakšna?"

"Tak atrup!"

"Kaj?"

"Ne. Zdravila so!"

"Zakaj jih pa sosedovi niso kupili?"

"Ne dobi jih vsak, pravijo, in draga so."

"Pa če je kdo bolan?"

Oče je skimal z glavo in sedel na prag, oba zamišljena in kakor jutrajša je prepleta misel, da sta izobčena. Oba sta silila, da jima lahko jutri zapek bajte in bosta spala v dvorani, morda na cesti. Tam pa se ne roče veselo misli, objestno do dobrega kosila in tople peči, tam poveča tudi pes glavo. Lukček se je stisnil k očetu in molčal, ker očetove misli so tlele kakor žerjavica, ki jo hladni veter razpihava in zažiga drugam.

"Ubil ga bom, pravi," je pomislil, "serboritež, same besede so ga. Ne vem, nad kom bi se znešel. Rad ima otroka, pa je navajen, da bi je po drugih, kadar ga kaj ugrizne. Seveda, človek, ki je rojen za gospodarja. A slab gospodar, ki čeba z okovanimi škornji. Če ga udari eden izmed nas, bo lajal kot stekel in ne bo več gospodar, ampak privezana pasica. Se bo boji za svojo kost. Pa kaj bi ga bil... Ko si, ko poln plev, ki te nosim na svojih grbi. In tvoji otroci bodo pleve, za katere ni bože besede..."

Kakor hitro je Andrej pomislil na boga, se je nekaj odprlo pred njim.

Bog zna, ali ni celo križanega tisto uro, v kateri je prošil svojega očeta, naj jim odpusti, ker ne vedo kaj delajo, pičila strupena

kaša? — Nemara je ravno zavoljo tistih besed umrl, drugače bi mu gotovo on pomagal a križi. Morda bi tudi mi več ne trpeli!"

"Oče, hudo mi je in žalosten sem. Če bi mogel k Mirku in ga prosi, naj odpusti tisto kľofuto. Veste, za prazen nič sem ga, prav nalašč in take solze so mu tekle."

"In da poveča gorje," je molčal in govoril sam zase Andrej, "je vcepil te misli tudi temu kratkosrajniku. Zakaj mu ni dal železne pesti in železnega srca. In še to bi se stopilo enemu naših. V pasji uti je rojen, pa nosi v svoji duši božje besede, križali ga bodo, ker se jih boje. — Strašna pravica! — Pojdiva spat," je vzdihnil in molče povečevala ovsnjak in mleko. To noč Andrej ni zasnil očesa in vsak utrip se slišal apodaj pod seboj sredi cunj med vlažnimi, zatohlimi stenami. Skoz špranje pa je šepetal hladni jenski veter.

Otresli so jabolka. Najlepša je shranil Lukček. V teh hladnih dneh, ko se je prvič sprijel z življenjem in sredi srebrne mladosti zaječal pod kopiti strašne usode, je tolikokrat v duhu ponavljal tisto pravilico o gospodu a žudodno pipo, da je oko uhajalo neprestano tja gori. Toda vselej je prestajala pred njim podoba bledega in bolnega Mirke, ki gotovo čaka nanj, čeprav ga je razšalil. Vse mu je najbrže odpustil in zato mu prinese najlepša jabolka. Kako bi drugače našel milost pred gospodom na zlatem prestolu. Z razumnimi črnimi očmi je motril Fiči svojega gospodarja, kje je ostala njegova biserna radost prejšnjih dni in čutil, da se tudi njega loteva tista otočnost, s katero postaja Lukček tako rad na večer pod velikimi solnčnimi rožami za ograjo, viselimi nad zemljo v mraku, kakor večerna solnce, ki nikarj temno žarko nad njim. Fiči je postajal nemiren, kajti čudne stvari je gledal ponoči in jutraj je mlaskal z jezikom, kakor bi hotel nekaj razodeti.

Pred jesenskimi dežjem je trepetalo nebo in solnce se je skrilo. Andrej je ravnal za drugo jutro, ko je pristopil sosed.

"Slišiš, kje je pa tvoja harambica?"

Andrej se je ozrl ter pokazal s prstom v dvorano.

"Tili fant!"

"Slišiš fant, naš Mirko te bo še videti. Je že ozdravel in zdravnik pravi, da bi malo veselja dobrlo delo. Samo tebe hoče. Stopi no očetu, "kaj bi, zadnje sem bil v resnici jezen. Pa res, če bi tistega vszga ne dobil v mestu, bi bilo najbrže po njem. Saj pravim, vedno dobro, če ima človek prijatelja. Zda ga pošljem v šolo. Ne rad se ločim kajpa, pa mora biti. Čez dober teden boš peljal, si!"

"Seveda!"

Tam v sobi je ležal Mirko, ves bled in upadel. Lepa, rumena jabolka so zadišala, ko je vstopil Lukček in jih razložil na mizo.

(Dalje prihodnjič.)

Indijanske legende in pravilice.

Kristusove solze.

Na južnem koncu veleposestva Sangree de Christo nedaleč od Taosa, N. M., se nahaja čuden vrh, po katerega slemenu so našli čudne kamene, ki nosijo znamenje križa. Nekateri so dovrseno oblikovani, drugi bolj grobi, a vidi se, kot bi jih oblikovali prsti kiparja. Pa še bolj čudno kot to je dejstvo, da se to kamenje ne da prelomiti drugače kot po čez in še večkrat, če ga človek precepi, vedno bo vsak kamen zase ostal v obliki križa.

O teh kamnih je med Indijanci nekega rodu razširjena legenda, katero so najbrž započeli prvi kriščanski Indijanci ali pa tudi Španci, ko so se prvič naselili v ono pokrajino. Naj bo kakorkoli, to je mična pripovedka in tako karakteristična, da se jo splača opisati. Legenda je dobro poznana med Indijanci in Mehčani ondotnih krajev, ki so si pri vsaki družini vzeli z onega hriba po en kamnit križ in ga nesli domov.

Pred mnogimi leti, ko je bila ta dežela še nova in nepoznana belemu človeku, so Indijanci našli zelo rodovitno zemljo, kjer je bilo dovolj vode. Nastanili so se tam in živeli brez velikega truda in skrbi. Tako je pokrajina postala obljubena in vsak roj je imel svoje vero, vsak svoje bo-

gove in vsak je po svoje zvesto molil.

Ali ko so prišli v Mehiko španski naseljenci v malih oddelkih, so napravljali pohode proti severu, kjer so se nadejali najti zlata in srebra. Med njimi je bilo mnogo duhovnov, silnih v njihovi veri, ki so si prizadevali, da bi spreobrili indijanske rodove k svoji veri. Tako se je pripetilo, da sta dva duhovna prišla v gorato pokrajino, kjer so se naselili številni indijanski rodovi.

Oba duhovna so poglavarji rodu sprejeli a potačenjem in onadva sta med dolgim časom, ko sta živela med njimi na vse načine poizkušala, kako bi jih pridobila za katoliško vero. Poglavarji rodov se pa niso dali takomalu pregovoriti in zahtevali so, naj jima moža na kak način pokazeta moč svojega boga. Šele tedaj, so rekli, da bodo prenehali častiti kamnite podobe starih bogov.

Duhovna sta bila radi te izjave poglavarjev zelo žalostna in šla sta na goro, kjer sta molila tri dni in tri noči, da bi prišlo kako znamenje iz nebes, da je njun bog pravi, da bi bili tako prepričani poglavarji rodov. Končno se je na njuno molitev podal Kristus iz nebes in stopil na vrh gore. Tja so prišli tudi Indijanci in Kristus jim je govoril, naj verjamejo v boga belokožnih duhovnov. A poglavarji in vsi možje rodov so ostali zakrknjeni, tudi Kristus niso hoteli poslušati. Take je sam Kristus pokleknil na vrh griča in molil za spreobrnjenje Indijancev. In ko je Kristus molil, je jokal, da so solze polzele po njegovih licih in padale na tla. Čudovito so bile te solze, ki so se spremenile v kamenje, kakor hitro so padle na zemljo.

In vsak kamen se je oblikoval v križ, tako, da je danes na tisoče takih križev po slemenu gore. Ko so poglavarji in drugi Indijanci videli, so prijeli kamnite križe v roke in se čudili. Nekaj je bilo takih, če so jih zlomili, da so ostali še dalje križi, kakor je še dandanašes. Vsak najmanjši drobec je ostal še dalje križ. Duhovni so povedali, da je to znamenje iz nebes in ko so poglavarji in drugi možje to slišali, so bili prepričani, da je bog belih mož njih pravi bog.

Ali želiš znati pravilno pisati čitat angleško? Naroči si "Slovensko-angleško slovnico", katere je izdala in ima na prodaj Slovenska matica S. N. P. J.

KNJIGE

KNJIŽEVNE MATICE S. N. P. J.

Književna matica Slovenske narodne podporne jednote je izdala in ima v zalogi sledeče knjige:

Slovensko-angleška slovnica. Dodatek raznih koristnih informacij. Fina trda vezba. Cena \$2.00 s poštnino vred.

Jimmie Higgins. Spisal Upton Sinclair, poslovenil Ivan Molek. Povest iz življenja ameriškega proletarijata za časa velike vojne. Trda vezba. Cena \$1.10 s poštnino vred.

Zajedalec. Spisal Ivan Molek. Povest iz dolej skritega kosa življenja slovenskih delavcev v Ameriki. Trda vezba. Cena \$1.75 s poštnino vred.

Zakon biogenetike. Spisal Howard J. Moore, poslovenil J. M. Zelo podučna knjiga, ki tolmači mnoge naravne zakone in pokazuje, kako se spletni razvoj ponavlja pri posamezniku fizično in duševno. 8 slikami. Trda vezba. Cena \$1.50 s poštnino vred.

Zadnji dve knjigi, naročni skupaj, dobite za tri dolarje. Vse štiri knjige za šest dolarjev. Vredne so!

Naročbe, s katerimi je poslali denar, sprejema

KNJIŽEVNA MATICA, 2657-59 So. Lawndale Ave., Chicago, Ill.

Njeno življenje.

Povest — Spisala Zofka Kveder-Demetrovič.

Književna knjižnica — Izdala "Matica slovenska".

(Dalje.)

Nikoli se ni pritoževala. Nikoli se ni spomnila, da je bila tudi njena mladost bledeča, drugačna, širša nego malo življenje okrog nje. Bila je svojemu možu dobra žena in skrbna gospodinja. Privadila se je malenkostnega domačega dela, skromnosti in marljivosti, ki treba, da diči soprogo malega uradnika. To je smatrala za svojo dolžnost. Porodila je svojemu možu troje otrok in tudi v tem, kako jih je skrbno vzgajala in učila, da spoštujejo v očetu vzor plemenitega in značajnega človeka, je videla ono dolžnost, porojeno iz čuvstva velike nehoti storjene krivice.

Družinsko življenje Ribičevih je bilo vzorno. Edino, česar je morda primanjkovalo v hiši, je bilo veselje; tisto blagodejno veselje, ki brez vzroka kipi iz srečnih lahkih src. Krasen mir je bil v hiši, brezprimerna harmonija in vendar preveč resnobe. O, čist, zdrav zrak je bil v hiši! Iz stekla bi bila lahko hiša, prozorna za vse ljudi, in nihče ne bi bil našel nikjer madeža, v nobenem kotu skritih smeti. Ali otroci se niso znali igrati, niso se znali smejeti. Starjša dva dekleta sta razumno in spodobno akakala in letala, dokler se je to podajalo njunim letom. Ali niti tega ni bilo preveč, niti to ni bilo nikdar tako, da bi bil oec zaklical skozi okno: "Mirujta, motita me!" Nikdar tako, da bi smati svarila: "Nikar, pregrela se bosta in prehladila!" Ko sta začela hoditi v šolo, je bilo, kakor da sta bila pet let starejša, nego jima je bilo zapisano v krstni knjigi. In tako je tudi ostalo. Vsem sta bila v zadovoljstvo, vse ju je hvalilo, nihče se ni pritoževal nad njima. Vsi so vedeli: ta dva pojmeta sigurno svojo pot, dosega bosta, kar se bosta namenila, na korist bosta sebi in drugim. Ali smejati se nista znala, samo nasmihala sta se.

In tudi Tilda je bila taka. Preprosta je bila in skromna, nikoli se ni vsiljevala v ospredje med svojimi tovarišicami. In vendar je stala vedno daleč pred njimi. Imela je take oči, da je bilo drugih sram, če so imele lahkomišelnost, prešerne misli. Še ko je bila majhna, se je bil njen smeh, smeh pametne, modre žene, ki se smeje bolj zaradi drugih kakor zaradi same sebe, zato, da bo drugim prijetno, in ne iz potrebe lastnega razkošnega srca. Imela je zlato dušo; ne lahke, kakor so včasih dekliske duše, kakor solnčni žarek: ne, njena je bila dragocena, vredna kakor zlato in teška kakor zlato. Tih je šla ona leta, ki drže od otroka v dekliski čas. Skoro neslišen je bil njen korak, ali ne plešal; rešen je bil, zamišljen. Ni se večer lovila z deklisami, družicami po vrtilih, ni se hihitala brez vzroka v onem sladkem, brezskrbnem smehu prvih dekliskih let; nobenih skrivnosti ni imela, lahkih in svetlih, kakor so pod solncem spomladati beli oblaki, ki prihajajo,

odhajajo, prijetna paša očem. Bila je lepa. Čista in plemenita lepota se je razlivala nad njo in kakor svetelnica je bila v svojem sijaju. Globoko v njenem srcu je bil skrit sveti plamen, zakrit očem, zaklenjen s sedmimi ključi. Namenjen, da zažari tistemu, ki bi ga znal odkriti in odkleniti s spoštljivo roko — ali pa da ga same sam, zavržen, dragocen, zaklad, nobenemu v tolažbo.

Tilda je ljubila svojega očeta in svojo mater z veliko, boječjo ljubeznijo. Sramežljiva je bila ta ljubezen in samo oči so jo včasih razodele, usta nikoli, nikoli ne roke. Ni bilo navada pri njih, da bi se poljubljali in božali. Stene niso slišale grde besede in ne trdega ukaza, obzirno so spoštovali drug drugega. Otroci starše in starši otroke. Ali to vse so bile stvari, o katerih se ni govorilo. Ni bilo krega v njihovi hiši, ni bilo žaltev, a tudi poljubov ne. Ni bilo joka in solz, a tudi smeh je bil tih in sposoben. Kakor na planini, tako čist vzduh je bil v njihovi hiši. Telesni duši se je dalo, česar je bilo treba za dober razvitek. Nič škodljivega niso dobili otroci in tudi sladčile ne; nič mehkužnega za telo in dušo.

Pomlad je bila. In neko nedeljo so jo slavili tudi tržani s petjem in z veselico gori v malem gozdiču nad trgov. Dekleta so se oblekla v svetla, lahka oblačila: bele slankpice so imele na glavah, z rožami nakičene in s pisanimi trakovi. Gospodje so imele svoje skromno pevsko društvo; zapeli so par pesmi, ki so se lepo raznesle pod drevesa v gozd in na drugo stran čez trg v sosednji hrib. Tudi dekleta so pela s njimi; veselili in jasni so bili njihovi glasovi in odmev se je razkropil prijetno in mehko med pomladno žvrgolenje starih ptic. Šaljivo tombolo so priredili; trški kremljari so postavili svoje šatore in so pekli janjce na drogu nad žerjavico. Par zastav je plapolalo v vetru in lepo jih je bilo gledati v razkošnem pomladanskem zelenju hrastovega gozdiča. Ne kaj smrek je stalo vmes, resno in zamišljeno se stale v svoji temni, mirni barvi. Zvečer so nažgali lampijone in mlad sodni praktikant je veselo in navedeno spuškal v zrak ognjeno raketo, ki si jih je bil naročil za ta dan.

In ker je bila pomlad, je bilo vsem prijetno in razkošno v sreh. Domaših mladih gospodov je bilo malo. Tržani so pošiljali svoje sinove v svet in le malokateri se je vračal nazaj. Kdor je og tujih ljudi še mlad prišel semkaj, je prišel kakor na počitnice, na kratko zamudo. Vsak je upal, da pride kmalu val življenja ponj in ga odnese ven iz zatika v široki, svobodni tok sveta. Ah malokateri je zaman čakal; obsedel je tu na odleglem predur, napaval se je, ostal in pokopali so ga na trškem pokopališču, kjer nikoli ni mislil v mladih letih da bo počival. Kakor ptič iz gnezda, je silil možki rod od tod in le ženske so ostale doma. Dekleta so evetela, sorola in čez par let so se umiala podedela in povenela v skrite kote domačega življenja. Malokdaj je prišel kdo, izbral med njimi rože in jo presadil na svoj vrt; malokdaj je našla srečo v zakonu.

(Dalje prihodnjič.)

ŠESTMESEČNA TEKMA PRI NABIRANJU NOVIH NAROČNIKOV ZA PROSVETO.

POZOR!! CITAJTE!! PRIDRUŽITE SE TEKMI

Glavni upravniki odbor S. N. P. J. je sklenil, da se priredi šestmesečna tekma za pridobivanje naročnikov na Prosveto. Tekma traja šest mesecev. Prične dne 1. junija in konča dne 30. novembra t. l.

Vsak član ali članica S. N. P. J. in društva v celoti se lahko pridruži ti tekmi.

Določene so naslednje nagrade, katere se točno izplačajo vsem tekmovalcem, ki so do njih upravičeni:

Za 2 nova celoletna ali za 4 polletne naročnine—3 knjige Književne Matice.

Za 3 nove celoletne ali za 6 polletnih naročnin—4 knjige Knjiž. Matice in polletna naročnina na Prosveto.

Za 5 novih celoletnih ali za 10 polletnih naročnin—5 knjig Knjiž. Matice in celoletna naročnina na Prosveto.

Za 10 novih celoletnih ali za 20 polletnih naročnin—5 knjig Knjiž. Matice in lepa krasna pozlačena ura.

Za 15 novih celoletnih ali za 30 polletnih naročnin—5 knjig Knjiž. Matice in krasna pozlačena ura in verižica.

Za 20 novih celoletnih ali za 40 polletnih naročnin—5 knjig Knjiž. Matice in krasni "Rogers Silver" namizni sestav in "Fountain Pen".

Za 25 novih celoletnih ali za 50 polletnih naročnin—5 knjig Knjiž. Matice in Carona Typewriter, pisalni stroj male vrste.

Za 30 novih celoletnih ali za 60 polletnih naročnin—5 knjig Knjiž. Matice in Remington Typewriter, male vrste pisalni stroj.

Vsak tekmovalec ima pravico, da lahko spremeni gornje nagrade v zahtevo za dobiček v gotovem denarju po dogovoru.

Za vsak slučaj enakosti v tekmi se bodo dale enake nagrade dvema ali več tekmovalcem.

ZELO VAŽNO JE, DA SI ZAPOMNIJO VSI, KI SE BODO PRIJAVILI ZA TEKMO. DA SE PRI TI TEKMI NE PLACA TEKMOVALCEM PROVIZIJA IN VSAK TEKMOVALEC MORA UPOSLATI CELO SVOTO UPRAVNIŠTVU. To se je odredilo valed tega, ker so nagrade tako visoke v kolikor jih dovoljuje zakon te svrhe.

Člani, članice ali društva, ki se žele udeležiti te tekme naj takoj pišejo po potrebna listine in knjižice za nabiranje novih naročnikov upravi Prosvete na naslov: PROSVETA, 2657 So. Lawndale Ave., Chicago, Ill., enako je nasloviti vsa pisma in denarne pošiljave.

Prosveta je lastnina Slovenske narodne podporne jednote, ki jo izdaja v izobraževalne namene. Člani Slovenske narodne podporne jednote so veliko žrtvovali za razširjenje čitalnjakrog Prosvete. Večina agitatoričnega dela je bila dozda opravljena brez kake odškodnine ali pa za zelo majhno odškodnino. Izvrševalni odbor S. N. P. J. je zaradi tega zaključil, da se razpišejo za pridobivanje naročnikov na Prosveto boljše nagrade, kot so bile dozda v navadi, da se trud neumornih delavcev za razširjenje Prosvete saj deloma odškoduje.

Bratje in sestre člani Slovenske narodne podporne jednote, sedaj se vam nudi prilika, da si pridobite nagrado in da pomagate razširiti vaš lastni list Prosveto! Torej na delo!

PROSVETA, 2657 So. Lawndale Ave., Chicago, Ill.